

תרגום ההצהרה חגואל סולומון

ai-תרגום מ

(BEG) אני, החתום מטה, יודע כי הצהרה שקרית בשבועה היא בת ענישה, וכי על פי סעיף 2 לחוק הפיצויים הפדרלי מיום 18.9.1953, ניתן לשלול את הזכות לפיצויים בשל כך. בנוסף, הופנתה תשומת ליבי להוראות העונשין של סעיף 120: של חוק העונשין משנת 1936 התקף בישראל. מתוך מודעות זו, אני מצהיר כדלקמן

נולדתי ב-1.10.1920 בסלוניקי, יוון, ומתגורר כעת בתל (Salomon Haguel) לגבי האדם: שמי סלומון חגואל אביב, רחוב מזרחי א' 13, ישראל

לגוף העניין: אני בנם של ההורים היהודים המלאים יצחק חגואל ומלכה לבית סטרוגנו. התגוררתי עם הוריי ואחיי בסלוניקי, שם היה לאבי בית קפה. בשנת 1943 הוחרם כל רכושנו על ידי הגרמנים ובתחילת 1943 נאלצתי להיכנס נשאתי את הטלאי הצהוב SS-לגטו סלוניקי. גטו זה נמצא ברובע "ברון הירש", היה מוקף גדר תיל ונשמר על ידי ה וקיבלתי את המנות דרך ה"יודנראט", שיושב הראש שלו היה מר חסון

במרץ 1943 הועברתי למחנה הריכוז אושוויץ. הייתי במחנה בירקנאו וקיבלתי את המספר 137047 שקועקע על זרועי השמאלית. נתנו לי מעט מדי מזון והכריחו אותי להשתתף במסדרי "אפל" ארוכים

ורשה (מחנה עבודה ליהודים). מחנה צריפים זה, המוקף גדר תיל, שכן על אדמת ZAL-באוקטובר 1943 הועברתי ל שמר עליו. נאלצתי לבצע עבודות פינוי הריסות במשך 12 שעות מדי יום והתייצבתי למסדר SS-הגטו לשעבר. ה פעמיים ביום. המנה היומית הורכבה ממרק ומעט לחם

משם הועברתי באוגוסט 1944 למחנה הריכוז דכאו. שהיתי כאן שבועיים בהסגר (קוורנטינה) וקיבלתי מנות רעב. גם כאן התייצבתי למסדרים

ומאוחר יותר במחנות אחרים. תחת תזונה IV קאופרינג. בתחילה הייתי כאן במחנה ZAL-באותו חודש הועברתי ל לקויה ביותר, אולצתי לעבוד בנפחייה בתחנת הרכבת, 12 שעות ביממה

הייתי בדרך יומיים. שכבתי על הרצפה החשופה בצריף (Allach) אלאך ZAL-באפריל 1945 נאלצתי לצעוד ברגל ל ובקושי קיבלתי מה לאכול, עד שבתחילת מאי 1945 שוחררתי על ידי כוחות אמריקאיים

עד סוף 1945 הייתי בלנדסברג על הלך, לאחר מכן נסעתי ליוון ובשנת 1946 עליתי לישראל

הגשתי את תביעותיי רק כאן. אף מדינה ואף ארגון לא שילמו לי פיצויים עד כה